

jeg kom med, og som jeg i øvrigt altid er kommet frem med fra denne talerstol.

Jeg sagde ganske enkelt, at hvis folk i arbejde tager et aftenskolekursus for at dygtiggøre sig – om det så er en læreruddannelse, eller hvad man nu ellers kan finde på – skal det ikke komme den arbejdsløse til skade, at han rent faktisk gør en ekstra arbejdsindsats frem for mange andre. Men så kommer ministeren og ordførerne og siger: Jamen det gør ikke noget, for nu kommer der jo åbne uddannelser, og så kan de bare blive overført til uddannelsesorlov, hvis de bliver arbejdsløse.

Jeg tror ikke, det kommer bag på hverken arbejdsministeren eller nogen, der lytter til debatterne eller læser referaterne herindefra, at der er forskel på uddannelsesorlov, dagpenge og det at være i arbejde. Det er tre vidt forskellige ting. Jeg tror heller ikke, det er gavnlige for hverken samfundet, den enkelte eller uddannelsen, at man øjeblikkeligt – med dags varsel, som arbejdsministeren siger – bliver overført til uddannelsesorlov frem for at være til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er kun en måde at pacificere folk på.

Det kan godt være, arbejdsministeren står og smiler lidt og siger: Jamen de har meget bedre af det. Det er godt nok en anden ordning, og det er godt nok på et andet grundlag, men det må de leve med, for sådan gør alle andre også. De kan sagtens leve på det niveau, de vil komme ned på, når de kommer på uddannelsesorlov. Der er ingen grund til, at de skal have arbejdsløshedsdagpenge, når de ikke lige så godt kan leve på fuldstændig lige fod med alle andre, vi har fået tvunget over i en eller anden orlovsordning.

Det er det samfundssystem, arbejdsministeren holder så meget af, men som Fremskridtspartiet er modstander af. Vi arbejder rent faktisk for dem, der gerne vil gøre en ekstra arbejdsindsats og gerne vil dygtiggøre sig, og det kan ryste mig, at arbejdsministeren svarede, som hun gjorde.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg troede faktisk, jeg fik sagt, at det skulle være muligt at tage denne filosofiske diskussion i udvalget.

Lad være med at køre frem med de mærkværdige argumenter og prøv at lave nogle postulater om, hvad andre mener. Det, det handler om her, er, at vi har skabt et økonomisk grundlag, der svarer til dagpengesatsen, for de

mennesker, og jeg forstår, at det også er det, fru Annette Just vil. Men hvad så? Vil folk ikke blive i systemet på uddannelsesorlov, hvis det er sådan, at der er mulighed for at få arbejde, som de har haft tidligere? Lad være med at køre sådan nogle ting frem. Det må kunne lade sig gøre at håndtere dette her på fornuftig vis, så de to ordninger kommer til at ligne hinanden, så der ikke bliver nogen forskel på situationerne, og så folk også kan få lov til at have et arbejde.

Søren Søndergaard (EL):

Socialistisk Folkeparti fremsætter her L 232 – det samme forslag, som Enhedslisten fremsatte i forbindelse med behandlingen af L 14 – og derfor skal vi selvfølgelig straks sige, at vi støtter forslaget, ligesom vi ikke særlig overraskende støttede vort eget forslag i vinter. Men som vi har hørt under forhandlingen, ønsker regeringen stadig ikke at støtte forslaget.

De konsekvenser af dagpengeforringelserne, SF opregner i bemærkningerne til forslaget, var efter vores mening udmærket kendt, da L 14 blev vedtaget. Vi mener faktisk også, regeringen kendte dem.

Når regeringen ikke stemte for Enhedslistens ændringsforslag i forbindelse med behandlingen af L 14 og derfor heller ikke stemmer for forslaget fra SF, har det ikke noget med utilsigtede konsekvenser at gøre. Vi mener, det er hensigten med L 14 – og vi tror, det efterhånden er klart, at det er regeringens og Socialdemokratiets opfattelse – at man ikke skal kunne være i dagpengesystemet, samtidig med at man tager en selvvalgt uddannelse, selv om denne uddannelse alene foregår om aftenen og i weekenden, og selv om man står til rådighed for arbejdsmarkedet.

I dag er det Socialdemokratiets politik, at det eksempelvis er bedre at tvinge unge ind i uddannelsesforløb på 18 måneder, som kaldes kompetencegivende uddannelsesforløb, men ofte er et sammenrend af kurser og halve uddannelsesforløb, der ikke kan bruges til ret meget. Det er åbenbart bedre at tvinge unge ind i den slags uddannelser på halve dagpenge end at lade såvel unge som ældre tage den uddannelse, de er motiverede for, og som de selv har valgt. Det er altså socialdemokratisk politik at forhindre de arbejdsløse i at tage en læreruddannelse om aftenen, hvis de samtidig får dagpenge. Det er altså socialdemokratisk politik at forhindre arbejdsløse i at vælge den uddannelse, de selv ønsker at tage, samtidig med at de får dagpenge.